

На практиці, з огляду на організаційні та матеріальні проблеми, всі вищевказані аспекти не завжди вдається втілити в життя.

Висновок: Широке використання комп'ютерів дозволяє повністю перейти до безпаперової технології виконання польових робіт. Залежно від конфігурації та програмного забезпечення комп'ютерів можуть використовуватися як додатковий спосіб при виконання знімальних робіт, так і служити ядром комп'ютерної системи збору та обробки польової інформації.

З появою принципово нових технологій змінюється роль і місце геодезиста-землевпорядника у суспільстві, стираються традиційні межі між польовими і камеральними роботами, спеціальностями геодезиста, землевпорядника, топографа, картографа, фотограмметриста. З технічного фахівця з виконання і обробки геодезичних вимірювань сучасний геодезист-землевпорядник поступово перетворюється на фахівця зі збору, обробки й аналізу просторової інформації. І від того, наскільки ефективно ці фахівці використовуватимуть електронні тахеометри або інші «комп'ютери на штативі», багато в чому залежить їх подальша доля - стануть вони дійсно фахівцями інформаційних технологій нового покоління або ж їм відстанеться доля вузьких технічних фахівців в області геодезичних вимірювань.

Список використаних джерел

1. А.А. Світличний, В.М. Андерсон, С.В. Плотницький «Географічні інформаційні системи: технологія та програми.», Одеса, 1997
2. Н.В. Коновалова, Є.Г. Капралов. Введення в ГІС. Навчальний посібник. Петрозаводськ. 1995.
3. А.В. Кошкаров, В. С. Тикунов. Геоінформатика. «Картгеоцентр». М.: 1993.
4. В.Я. Цветков Геоінформаційні системи і технології. ФиС. М.: 1998.

ЗНАЧЕННЯ ТОПОГРАФО-ГЕОДЕЗИЧНИХ РОБІТ ПРИ ІНЖЕНЕРНИХ ВИШУКУВАННЯХ І БУДІВНИЦТВІ

Похно О.А. – студентка 4-го курсу напрямку підготовки “Геодезія, картографія та землеустрій”

*Керівник: **Позорецька Н.М** – асистент кафедри землеустрою і кадастру ПДАТУ*

Під інженерними вишукуваннями для будівництва слід розуміти комплексний виробничий процес, який забезпечує будівельне проектування вихідними даними про природні умови району або окремої ділянки передбачуваного будівництва, оскільки від якості їх виконання багато в чому залежить вартість будівництва, а також надійність і довговічність побудованих споруд. Головний напрям нашої діяльності - виробництво повного циклу інженерних вишукувань, який розділяється на геологічні, гідрологічні, геодезичні, при необхідності – екологічні.

Розвиток будівництва по всій території України викликав великий об'єм спеціальних геодезичних робіт. У зв'язку з цим розвивається інженерна чи прикладна геодезія, яка розробляє методи використання геодезичних вимірів з

особливими умовами проектування, будівництва і експлуатації різноманітних інженерних споруд.

Все більшого значення набувають спеціальні геодезичні роботи, до яких відносять: виявлення і зображення на планах деталей місцевості, що впливають на побудову і експлуатацію даного спорудження; дослідження стійкості побудованого спорудження та деякі інші роботи [1].

Задача топографо-геодезичних робіт полягає в тому, щоб визначити форму і розміри Землі в цілому і розробити методи особливо точного визначення координат точок земної поверхні.

Топографо-геодезичні роботи при своєму розвитку опираються на досягнення інших наук, а особливо: математики, астрономії, фізики, географії, інженерної справи та інших.

Інженерно-геодезичні роботи потрібні при проектуванні і будівництві будь-яких інженерних споруд: автомобільних і залізних доріг, каналів, гідротехнічних споруд, мостів, аеропортів, трубопроводів, ліній електропередач і зв'язку; при проектуванні і будівництві найрізноманітніших промислових і громадських будівель і споруд; при пошуках корисних копалин; при виявленні деформацій різних споруд і їх елементів як в період побудови, так і в процесі випробувань і експлуатації споруд [2].

В теперішній час за допомогою спеціальних інженерних геодезичних і аерогеодезичних робіт збирається об'ємна початкова інформація про місцевість, про місце знаходження її топографічних, геологічних і гідрологічних об'єктів. Частина таких робіт ведеться на основі топографічної зйомки – комплексу робіт, виконаних з метою створення топографічної карти чи плану, а також для отримання іншої топографічної інформації, у вигляді математичної, стереоскопічної чи геометричної моделі місцевості, у вигляді лінійних чи поперечних вертикальних розрізів – профілів ліній місцевості. Такі матеріали не тільки характеризують природні умови місцевості, але й враховують їх вплив на розміщення проектуючих споруд, на техніко-економічні і якісні показники їх будівництва [3].

Під час будівництва споруд весь інженерно-геодезичний процес направлений на зведення самої споруди і всіх її частин повністю у відповідності до проекту і виконаними при проектуванні розрахунками. Тому в період будівництва сучасні інженерно-геодезичні роботи не тільки забезпечують перенесення проектів будівель в натуру, виконують їх спеціальний розділ, вказуючи взаємне розташування окремих проектуючих елементів на місцевості і між собою, але й виконує безперервне геодезичне керування роботою усіх основних механізмів на виробництві [5].

На мою думку, сучасна автоматизація інженерних геодезичних і аерогеодезичних робіт вносить корінні зміни в їх виготовлення, створює нову технологію і методи робіт, змінює умови праці і характер інженерної діяльності спеціалістів. В таких умовах інженер-вишукувач, проектувальник і будівельник інженерних споруд, що виконує на виробництві геодезичні і аерогеодезичні роботи, беззаперечно стає створювачем нових оптимальних технологічних систем і виробничих процесів [4].

Список використаних джерел

1. Федоров В.И. Инженерная геодезия: Учебник для вузов [Текст] / В.И. Федоров, П.И. Шилов. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Недра, 2012. – 357 с.
2. Голубкин В.М. Геодезия: Учебник для техникумов [Текст] / В.М. Голубкин, Н.И. Соколова, И.М. Палехин, М.И. Софер. – 3-е изд., перераб. и доп. – М.: Недра, 2005. – 376с., ил.
3. Гнаткович Д.І. Земельна реформа в Україні (Сучасний стан і перспективи) [Текст] / Д.І. Гнаткович. – Львів. 2003.
4. Грюнберг Г.Ю. Картография с основами топографии: Учеб. пособие для студентов пед.ин-тов по спец. «География» [Текст] / Г.Ю. Грюнберг, Н.А. Лапкина, Н.В. Малахов, Е.С. Фельдман; Под. ред. Г.Ю. Грюнберга. – М.: Просвещение, 2011.
5. Кузьмір П.Г. Землеустрій – основи реалізації земельної реформи П.Г. Кузьмір, М.А. Мицай // Землепорядкування в умовах нових форм використання земель. – Зб. наук. праць ЛСГІ. – Львів. – 2012.

УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО РИНКУ

Сенюк І.І. – студентка 4-го курсу спеціальності «Геодезія, картографія та землеустрій»

Ланчинський В. В., – доцент кафедри землеустрою і кадастру ПДАТУ

Сучасна система управління земельними ресурсами носить галузевий характер, хоча і недостатньо збалансована між міністерствами та відомствами, які створюють управління земельними ресурсами відповідно до функцій землі та соціальних, економічних, екологічних та технічних пріоритетів. За радянські часи головну і провідну роль в управлінні земельними ресурсами „взяло” на себе Головне управління землекористування та землеустрою, міністерства сільського господарства. Таке управління землями всіх задовольняло, тому що власність (в тому числі і земля) була народна і контролювало міністерство сільського господарства в основному сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, кормові угіддя) як самі головні у сільськогосподарській галузі [3].

На початку 90-х років ХХ сторіччя в Україні була започаткована земельна реформа об'єктом якої були всі землі держави. Тому було створено орган державної виконавчої влади по земельних ресурсах (Держкомзему України) який вирішував не тільки проблеми управління всіма земельними ресурсами, але комплексно вирішував питання організації землекористування, землеустрою та охорони земель всіх категорій [3].

Однак створений державою орган земельних ресурсів не створив нової системи управління земельними ресурсами, що відповідав би вимогам перехідної економіки. Такі дії системи управління земельними ресурсами, як функціонально-галузеве зонування, територіальне планування та впорядкування землекористування, землеустрій, охорона земель, моніторинг та ведення земельного кадастру, Держкомзем України здійснює не в повному обсязі. Вирішуються в основному політичні (фіскальні інтереси), (роздержавлення, паювання) та технічні заходи (поділ земельних ділянок,